

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคสันติภาพ

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับจดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรคสันติภาพ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมืองเลขที่ ๓/๒๕๕๑ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๑ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของ พรรคสันติภาพ ดังนี้

นโยบายพรรคสันติภาพ พ.ศ. ๒๕๕๑

๑. นโยบายด้านการเมือง

๑.๑ ยึดมั่นและธำรงไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นองค์ประมุข

๑.๒ อำนาจอธิปไตยเป็นของและมาจากปวงชนในระบอบรัฐสภา

(๑) ส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับ โดยวิธีการ เลือกตั้งอย่างอิสระเสรี

(๒) ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพของประชาชน ในด้าน ความคิดทางการเมือง ความเชื่อถือทางศาสนา วัฒนธรรมและประเพณี

(๓) ส่งเสริมให้มีการเผยแพร่ข่าวสารต่างๆสู่ประชาชนอย่าง กว้างขวาง และเป็นจริง ให้มีเสรีภาพในการพูด การเขียน การพิมพ์ และโฆษณา โดยไม่ขัดต่อสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๔) คัดค้านเผด็จการ

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

๒.๑ ด้านการพัฒนา

(๑) ส่งเสริมให้มีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างอิสระ ยกเว้น สิ่งที่รัฐจำเป็นต้องดำเนินการ เช่น ในด้านสาธารณสุข โภค พลังงาน และยุทธปัจจัย เพื่อการทหารและเพื่อความมั่นคงของประเทศ

(๒) ส่งเสริมให้มีการพัฒนาเศรษฐกิจในชนบท เพื่อช่วยเพิ่ม รายได้ของเกษตรกรและผู้ใช้แรงงานในชนบท

(๓) ส่งเสริมเศรษฐกิจแบบเพียงพอ (Self Sufficient) เพื่อ ลดการเป็นหนี้ต่างประเทศ

๒.๒ ด้านการเกษตร

(๑) ส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินของตนเอง

(๒) ขยายเนื้อที่ทำกินของเกษตรกรให้ใหญ่ขึ้น โดยการส่งเสริม ให้จัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมการเกษตรขึ้นในชนบท

(๓) ส่งเสริมให้มีการจัดการด้านชลประทาน และเพื่อให้มีการ เก็บกักน้ำเพื่อการเพาะปลูกอย่างทั่วถึงและเพียงพอแก่การเกษตรกรรม

(๔) ส่งเสริมให้มีการประกันราคาผลผลิตการเกษตร ที่เป็น สินค้าหลักของประเทศ

(๕) ปรับปรุงบทบาทธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร โดยไม่เสียดอกเบี้ยหรือเสียดอกเบี้ยในอัตราต่ำสุด

(๖) ให้การฝึกฝนอบรมแก่เกษตรกรเป็นประจำและทั่วถึงโดยไม่เรียกค่าตอบแทน เพื่อให้เกษตรกรไทยมีความรู้และทักษะในวิธีการและเทคโนโลยี ในการเกษตรที่ได้ผลดี

๒.๓ ด้านสหกรณ์

(๑) ส่งเสริมให้จัดตั้งสหกรณ์ระดับท้องถิ่น เพื่ออำนวยความสะดวกแก่เกษตรกรในด้านตลาดและสินเชื่อ

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนงานสหกรณ์ทุกสาขาครบวงจร กระจายทั่วประเทศ และให้ความเป็นธรรมทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภค ป้องกันการค้ากำไรเกินควร

(๓) ส่งเสริมให้จัดตั้งสหกรณ์การซื้อ การตลาด โดยสามารถจัดหาหรือทำการผลิตวัสดุการเกษตร เครื่องมือ เครื่องจักรในราคาต่ำ และสามารถรวบรวมผลิตผลเกษตรแปรรูป รวมถึงการจัดจำหน่ายและส่งออก

๒.๔ ด้านพาณิชย์กรรม

(๑) ควบคุมราคาสินค้าที่จำเป็นต่อการดำรงชีพของประชาชนส่วนใหญ่ให้อยู่ในระดับเดียวกันทั่วประเทศ

(๒) ส่งเสริมให้อำนวยความสะดวกในการสื่อสาร การคมนาคม และการขนส่ง

(๓) ส่งเสริมการส่งออกด้วยวิธีการปรับปรุงและควบคุมคุณภาพสินค้า

(๔) ส่งเสริมการขจัดการค้าแบบผูกขาด เปิดให้มีการแข่งขัน โดยเสรีทางพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรม ปกป้องผลประโยชน์ของผู้บริโภค

(๕) ดำเนินนโยบายเพื่อให้ราษฎรได้รู้จักประหยัดและใช้สินค้าที่ผลิตภายในประเทศ

(๖) ลดการเสียเปรียบทางการค้า โดยเปิดให้ซื้อสินค้าจำเป็นได้จากประเทศที่ทำสัญญาซื้อขายผลผลิตจากประเทศไทยในอัตราที่เป็นธรรม และลดการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดให้เหลือไม่เกินร้อยละ ๓ ของผลิตภัณฑ์ภายในประเทศ และให้พยายามรักษาดุลบัญชีเดินสะพัดให้อยู่ในอัตราที่เหมาะสมในระยะต่อไป

(๗) หาดตลาดให้แก่เอกชนเพื่อขายผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นในราคาที่เหมาะสม

๒.๕ ด้านอุตสาหกรรม

(๑) ส่งเสริมและปรับปรุงด้านอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพ สามารถผลิตสินค้าที่มีคุณภาพและต้นทุนต่ำ เพื่อการส่งออกและแข่งขันในตลาดโลกได้

(๒) ส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อม อุตสาหกรรมครัวเรือน และการกระจายสู่ชนบท

(๓) ส่งเสริมการจัดมาตรการและข้อยุ่งยากต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้ต่างชาติเข้ามาลงทุนมากขึ้น

(๔) ส่งเสริมการลงทุนเพื่อการพัฒนาความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีใหม่ๆ อย่างจริงจังโดยใช้มาตรการทางด้านภาษีอากรเป็นกลไกหลัก

(๕) กำกับ ดูแลโรงงานอุตสาหกรรมที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด

(๖) ดำเนินการให้บริษัทมหาชนได้มีการกระจายอำนาจในการบริหาร และการตรวจสอบจากสาธารณะมากขึ้น

(๗) ขยายและเน้นการให้การศึกษาในด้านอุตสาหกรรมระดับต่างๆ แก่คนรุ่นใหม่

๒.๖ ด้านการธนาคารและการคลัง

- (๑) แก่กฎหมายให้สถาบันการเงินมีความปลอดภัยต่อผู้ฝากเงิน
- (๒) รักษาดุลการชำระเงินระหว่างประเทศมิให้ขาดดุล
- (๓) ปรับปรุงโครงสร้างของภาษี เพื่อป้องกันระบบภาษีซ้ำซ้อน และขยายฐานภาษีให้กว้างขึ้นมุ่งเก็บภาษีสินค้าฟุ่มเฟือย ภาษีทรัพย์สิน และภาษีมรดก
- (๔) ปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษี เพื่อป้องกันมิให้หลีกเลี่ยงการเสียภาษี
- (๕) ให้การศึกษาแก่ผู้เสียภาษีให้มีความรับผิดชอบต่อสังคม
- (๖) กำกับ ดูแลการใช้จ่ายเงินทองของภาครัฐให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
- (๗) ส่งเสริมการออมด้วยมาตรการด้านภาษีอากรและข้อจูงใจอื่น ๆ
- (๘) ควบคุมการธนาคารและบริษัทเงินทุนให้ตอบสนองต่อผลประโยชน์ของประเทศและประชาชน
- (๙) รักษาวินัยทางการเงินและการคลังอย่างเคร่งครัดเพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ เสถียรภาพอัตราการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศทุนสำรองเงินตราระหว่างประเทศ
- (๑๐) เน้นการพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน และคำนึงถึงสภาพแวดล้อมมากกว่าการเน้นด้านการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ
- (๑๑) ส่งเสริมการจัดตั้งสถาบันการเงินในรูปแบบใหม่ๆ เพื่อช่วยในการพัฒนาประเทศ
- (๑๒) พิจารณาการเก็บภาษีที่เป็นธรรมต่อสังคมมากขึ้น ระลึกรถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นหลัก

๓. นโยบายด้านการศึกษา

๓.๑ ส่งเสริมการศึกษาเพื่อให้รู้ถึงการดำเนินชีวิตตามระบอบประชาธิปไตย

๓.๒ ดำเนินการอย่างจริงจังเพื่อขยายการศึกษาภาคบังคับถึงระดับมัธยมศึกษา โดยรัฐเป็นผู้จัดสถานศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐานเท่าเทียมกันทุกท้องถิ่นอย่างเพียงพอ

๓.๓ ขยายการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้เป็นตลาดวิชามากขึ้น

๓.๔ ส่งเสริมการศึกษานอกระบบโรงเรียน การศึกษาวิชาชีพในท้องถิ่นต่างๆ โดยกำหนดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ส่งเสริมการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เน้นทั้งการมีจริยธรรม การใช้สติปัญญา ทักษะในงานอาชีพที่เหมาะสมกับสถานการณ์ของประเทศ

๓.๕ ส่งเสริมการศึกษา การพัฒนาบุคคล เพื่อให้เป็นพลเมืองดี เน้นการพัฒนาจิตใจเหนือวัตถุ พัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม และปัญญา

๓.๖ ส่งเสริมความเสมอภาคในการศึกษา โดยไม่มีข้อจำกัดในเรื่องของเพศ เชื้อชาติ ศาสนา และฐานะทางเศรษฐกิจ

๔. นโยบายด้านสาธารณสุข

๔.๑ ส่งเสริมให้มีการขยายการบริการด้านสาธารณสุขแก่ประชาชนในชนบท และผู้ยากจนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการ

(๑) เพิ่มและปรับปรุงโรงพยาบาล สถานือนามัยให้ทั่วถึง

(๒) ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการรักษาพยาบาล

และเรียนรู้ถึงสาธารณสุขพื้นฐาน การป้องกันและการส่งเสริมด้านสุขภาพ

(๓) ส่งเสริมให้ผลิตแพทย์ พยาบาล หรือนุคลากรด้านสาธารณสุข ให้เพียงพอแก่การบริการประชาชนในชนบทโดยทั่วถึง

๔.๒ ส่งเสริมให้สวัสดิการแพทย์ พยาบาลหรือนุคลากรด้านสาธารณสุข เพิ่มขึ้น เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจในการทำงานบริการประชาชนให้เป็นไปอย่างดีและมีประสิทธิภาพ

๔.๓ ส่งเสริมการผลิตยาภายในประเทศ และควบคุมคุณภาพอย่างเคร่งครัด

๔.๔ ส่งเสริมให้มีการลงทุนอย่างรุนแรงแก่ผู้ผลิตและผู้ขายยาปลอม

๕. นโยบายด้านการปกครอง

๕.๑ ปฏิรูประบบราชการและดำเนินการป้องกันและปราบปรามในเรื่องของ “ฉ้อราษฎร์บังหลวง” อย่างเด็ดขาดและจริงจัง

๕.๒ สร้างค่านิยมและให้นำเห็นจรางวัลแก่ข้าราชการผู้สุจริต ประณามผู้ทุจริต

๕.๓ สนับสนุนองค์กรอิสระในการปราบปรามผู้ทุจริตและประพฤติมิชอบในหน่วยราชการ

๕.๔ ส่งเสริมให้มีการกระจายอำนาจบริหารจากส่วนกลางสู่ท้องถิ่น ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมไทย

๕.๕ ส่งเสริมให้ข้าราชการมีจิตสำนึก ในการบริการประชาชน และคำนึงถึงความต้องการของประชาชนเป็นสำคัญ

๖. นโยบายด้านความมั่นคงและการป้องกันประเทศ

๖.๑ ส่งเสริมให้กองทัพช่วยพัฒนาประเทศ ช่วยเหลือประชาชนในยามวิกฤต

๖.๒ ส่งเสริมค่านิยมให้กองทัพสนับสนุนการปกครองแบบประชาธิปไตย
อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

๖.๓ ปรับปรุงนโยบายด้านความมั่นคงให้สอดคล้องกับภัยคุกคามใน
ยุคโลกาภิวัตน์ โดยเฉพาะทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม

๖.๔ พัฒนาหน่วยงานที่เกี่ยวกับความมั่นคงของชาติ ให้มีขอบเขต
ความรู้ ความสามารถที่จะจัดการกับภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ๆ ทั้งในปัจจุบันและ
อนาคต

๖.๕ ปลุกจิตสำนึกของชนในชาติ ให้ตระหนักถึงความสำคัญ ภาระหน้าที่
ของประชาชนชาวไทยที่จะต้องรักษาไว้ซึ่งอธิปไตยและความมั่นคงของชาติ

๖.๖ ส่งเสริมการป้องกันการรุกรานจากภายนอก โดยการใช้การทูต
นำการทหาร

๖.๗ ลดขนาดของกองทัพให้เล็กลง แต่พัฒนาขีดความสามารถตลอดจน
อาวุธยุทโธปกรณ์ให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังเพิ่มขีดความสามารถ
ในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในการพัฒนาประเทศ เพื่อให้มีการเตรียมความพร้อม
ด้านสรรพกำลังเกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจในขณะเดียวกัน

๖.๘ ส่งเสริมให้ยกเลิกการเกณฑ์ทหาร แต่ให้จัดกองกำลังในรูป
อาสาสมัคร และมีการจ่ายค่าตอบแทนที่เหมาะสม ทหารกองประจำการเหล่านี้
นอกจากจะได้รับการฝึกฝนในเรื่องการทหารแล้ว ยังจัดให้มีการฝึกอาชีพและ
มีการฝึกฝนให้เกิดความชำนาญในขณะประจำการ

๖.๙ ปรับปรุงระบบกำลังสำรองให้มีประสิทธิภาพ ประชาชนทุกคนที่มีใช้
ทหารกองประจำการมีหน้าที่เป็นกำลังสำรองและต้องเข้ารับการฝึกวิชาทหารตามความ
เหมาะสม

๖.๑๐ ยกฐานะของทหารให้มีความเป็นอยู่ที่เหมาะสม มีเกียรติ และศักดิ์ศรี ตลอดจนมีขวัญและกำลังใจพร้อมที่จะเสียสละชีวิตในการป้องกันประเทศและรักษาความมั่นคงแห่งชาติ ส่งเสริมในการให้สวัสดิการแก่ทหารชั้นผู้น้อยและครอบครัวให้ดีขึ้น และสอดคล้องกับค่าครองชีพโดยทั่วถึงกัน

๗. นโยบายการต่างประเทศ

๗.๑ ยึดมั่นในเอกราช อธิปไตย ศักดิ์ศรี และความถูกต้องเที่ยงธรรม ตลอดจนผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นหลัก และยึดถือนโยบายต่างประเทศที่เป็นกลางและอิสระ

๗.๒ สร้างมิตรภาพและความร่วมมือกับทุกประเทศ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านบนหลักการอธิปไตยและบูรณภาพแห่งดินแดน และขยายความร่วมมือในระดับภูมิภาคให้เข้มแข็งและเป็นรูปธรรมมากขึ้น

๗.๓ ไม่ก้าวก้าวหรือแทรกแซงกิจการภายในของประเทศอื่น โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างในระบบเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

๗.๔ ส่งเสริมให้มีการสัมพันธ์กับนานาประเทศ สร้างความเข้าใจที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้าน และให้มีการแก้ปัญหาต่างๆ โดยทางการทูตแบบสันติวิธี

๘. นโยบายด้านยุติธรรม

๘.๑ ส่งเสริมให้อำนาจตุลาการเป็นอำนาจอิสระ โปร่งใส ตรวจสอบได้ และมีการคานอำนาจระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติ บริหาร และตุลาการ

๘.๒ ให้มีมาตรการการลงโทษข้าราชการตุลาการที่ปฏิบัติหน้าที่มิชอบ และถือราษฎรบังหลวงอย่างรุนแรงและจริงจัง

๘. นโยบายด้านสังคมและวัฒนธรรม

๘.๑ จัดให้มีการประกันสังคมอย่างทั่วถึง มีหลักประกันที่มั่นคง

๘.๒ จัดให้ประชาชนมีที่อยู่อาศัยที่เพียงพอและเหมาะสม

๘.๓ ให้หลักประกันในการครองชีพของประชาชนผู้ยากจนเพื่อให้ดำรงชีพอยู่ได้

๘.๔ ผู้ชรา เด็กที่ไร้ที่พึ่ง คนตาบอด ผู้พิการทุพพลภาพ ทหารผ่านศึก และผู้ด้อยโอกาส จะได้รับความช่วยเหลืออย่างเหมาะสม และเป็นรูปธรรม

๘.๕ สวัสดิภาพและความปลอดภัยของประชาชนจะต้องได้รับความคุ้มครองอย่างแท้จริง

๘.๖ ขจัดและป้องกันการทุจริตและการไม่ให้เป็นธรรมของหน่วยราชการบางหน่วย

๘.๗ ส่งเสริมการประหยัดและขจัดความฟุ่มเฟือย

๘.๘ พิทักษ์สิทธิและความเสมอภาคในสังคมสตรีให้เท่าเทียมกับบุรุษ

๘.๙ ส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม อันมีคุณค่าของชาติ และค่านิยมอันดีงามของไทยทั้งด้านวัตถุ จิตใจ และประเพณีนิยม

๘.๑๐ พิทักษ์ คุ้มครองและส่งเสริมการประกอบศาสนกิจและศาสนศึกษาของทุกศาสนา ที่ไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองและศีลธรรมอันดี

๘.๑๑ ส่งเสริมการค้นคว้า วิจัย การลงทุน และการประดิษฐ์ในทุกๆ ด้าน ทั้งด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และวัฒนธรรม

๘.๑๒ สร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อความเจริญงอกงามของคุณค่าต่าง ๆ ทางจริยธรรม

๘.๑๓ ปราบปรามผู้ผลิต ผู้เสพ ยาเสพติดอย่างเด็ดขาดและจริงจัง

๑๐. นโยบายด้านแรงงาน

๑๐.๑ ลดและขจัดการไม่มีงานทำและการว่างงาน

๑๐.๒ สร้างงานให้มีปริมาณเพียงพอ โดยเฉพาะในต่างจังหวัดและชนบท เพื่อขจัดการเดินทางเข้ามาหางานทำในเมืองหลวง

๑๐.๓ ส่งเสริมให้มีการศึกษาแก่ผู้ใช้แรงงาน และพัฒนาฝีมือแรงงาน

๑๐.๔ กำหนดค่าแรงงานขั้นต่ำให้สอดคล้องกับความสามารถและค่าครองชีพตามความเป็นจริง

๑๐.๕ ให้ความคุ้มครองแรงงานสตรีและเด็กอย่างจริงจังและเป็นรูปธรรม

๑๐.๖ แก้ไขกฎหมายแรงงานที่ล้าหลังเพื่อความเป็นธรรมแก่ผู้ใช้แรงงาน

๑๑. นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม

๑๑.๑ ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ อนุรักษ์ป่าและสัตว์น้ำ และการปลูกป่าทดแทน โดยการให้ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง

๑๑.๒ ฝึกฝน อบรม ประชาชนทุกหมู่เหล่าให้เข้าใจ ชำนาญและปฏิบัติ ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

๑๑.๓ ส่งเสริมและสร้าง จิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และของโลก

๑๒. นโยบายด้านสิทธิสตรี

๑๒.๑ ให้สตรีมีความเสมอภาคและเท่าเทียมกับบุรุษตามกฎหมาย และสิทธิตามศาสนบัญญัติโดยไม่เลือกปฏิบัติระหว่างสตรีและบุรุษ

๑๒.๒ พยายามก่อให้เกิดสภาพแวดล้อมต่างๆที่นำพึงพอใจเพื่อก่อให้เกิดการหล่อหลอมคุณลักษณะที่ดีงามของสตรี

๑๒.๓ หากทางพิทักษ์รักษาสถาบันครอบครัวไว้ให้ดำรงอยู่ในสภาพที่ดีตลอดจนส่งเสริมสถานภาพ เกียรติและศักดิ์ศรีของสตรีในฐานะมารดาที่ดีของบุตร

ข้อบังคับพรรคสันติภาพ พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยเป็นที่สมควรต้องมีข้อบังคับพรรค เพื่อใช้เป็นแนวทางการบริหารกิจการพรรคให้เป็นไปตามกฎหมาย ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับพรรคนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคสันติภาพ พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับพรรคนี้ ตั้งแต่วันที่ที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับการจัดแจ้งการตั้งพรรคเป็นต้นไป

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคนี้มีชื่อว่า “พรรคสันติภาพ” ใช้อักษรย่อว่า พ.ส.ภ. และมีชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า THE PEACE PARTY ใช้อักษรย่อว่า T.P.P.

ข้อ ๔ ภาพเครื่องหมายพรรคและความหมาย

(๑) ภาพเครื่องหมายพรรค

(๒) ความหมาย ภาพเครื่องหมายของพรรคเป็นรูปสี่เหลี่ยม และการจับมือภายในวงกลมสี่เหลี่ยมบนพื้นสีขาว ซึ่งมีความหมายถึงลักษณะของสันติภาพและสามัคคี รูปสี่เหลี่ยมนั้นหมายถึงความมั่นคง วงกลมด้านในนั้นคือกฎระเบียบของพรรค และวงกลมด้านนอกหมายถึงจริยธรรม สีเขียวหมายถึงความอุดมสมบูรณ์ และพื้นสีขาวหมายถึงความบริสุทธิ์ สรุปความคือสันติภาพและความมั่นคงที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของกฎระเบียบพรรค ภายในกรอบของจริยธรรมด้วยความบริสุทธิ์

ข้อ ๕ สำนักงานใหญ่ของพรรคตั้งอยู่เลขที่ ๓๕๐/๓ ถนนพระราม ๕ แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร

ข้อ ๖ การโยกย้ายที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของพรรค ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรคโดยมติให้ความเห็นชอบไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๗ สาขาพรรคสันติภาพที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งขึ้น ณ ที่ใดให้เรียกชื่อว่า “พรรคสันติภาพ สาขา.....” โดยมีชื่อของท้องถิ่นนั้นต่อท้ายด้วย

ข้อ ๘ อุดมการณ์และวัตถุประสงค์ของพรรคคือ

(๑) พรรคสันติภาพจัดตั้งขึ้นมา เพื่อให้เป็นพรรคการเมืองที่ประกอบด้วยบุคคลที่มีจริยธรรม ความสุจริตและบริสุทธิ์ ยึดมั่นในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

(๒) พรรคสันติภาพจักเป็นตัวแทนของปวงชนชาวไทย โดยไม่จำกัดเพศ เชื้อชาติ และศาสนา ตลอดจนบุคคลในองค์กรใดๆ ที่ไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อความมั่นคงของชาติ

(๓) พรรคสันติภาพส่งเสริมระบบพรรคการเมืองให้เป็นสถาบันทางการเมืองในการปกครองระบอบประชาธิปไตย

(๔) พรรคสันติภาพมีความมุ่งมั่นในอันที่จะรักษาผลประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติเป็นหลัก

หมวด ๒

สมาชิกภาพ

ข้อ ๘ สมาชิกพรรคสันติภาพมี ๓ ประเภท คือ

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์

(๒) สมาชิกสามัญ

(๓) สมาชิกสมทบ

ข้อ ๑๐ สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ บุคคลที่มีอุปการะคุณต่อพรรคสันติภาพ หรือผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษหรือผู้เชี่ยวชาญ ที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้เชิญเข้าเป็นสมาชิก

สมาชิกกิตติมศักดิ์ไม่ต้องเสียค่าบำรุง

ข้อ ๑๑ สมาชิกสามัญได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครตามข้อบังคับ และคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติอนุมัติให้เป็นสมาชิกได้

สมาชิกสามัญต้องเสียค่าบำรุงพรรคประจำปี ส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไรและจะเก็บเมื่อใดนั้น ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๒ สมาชิกสมทบ ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครและคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้เป็นสมาชิกสมทบได้ โดยไม่ต้องเสียค่าบำรุง

ข้อ ๑๓ บุคคลผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ มีสิทธิ์เข้าเป็นสมาชิกของพรรค

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก

(๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๔) ไม่เป็นคนที่ศาลสั่งให้เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถหรือบุคคลล้มละลาย

(๕) ไม่ถูกคุมขังโดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งของเจ้าพนักงานที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๖) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๗) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๘) เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

(๙) ไม่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

(๑๐) มีความเข้าใจในนโยบาย ตั้งใจสนับสนุนกิจการของพรรคและจะปฏิบัติตามข้อบังคับพรรคทุกประการ

ข้อ ๑๔ การสมัครเป็นสมาชิกพรรคให้ผู้สมัครยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคต่อเลขาธิการพรรคหรือต่อประธานสาขาพรรค แล้วให้เลขาธิการพรรคพิจารณาเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค และเมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคอนุมัติให้รับเป็นสมาชิกได้ สมาชิกผู้นั้นมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรคไว้เป็นหลักฐานด้วย

ข้อ ๑๕ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกสามัญ ต้องทำเป็นหนังสือ มีสมาชิกสามัญรับรองไม่น้อยกว่าสามคนและต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้านให้ยื่นต่อเลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรคแล้วแต่กรณี และให้สงวนคำคัดค้านไว้เป็นความลับ

เมื่อมีคำคัดค้านดังกล่าว การออกเสียงลงคะแนนของคณะกรรมการบริหารพรรค เพื่อรับหรือไม่รับผู้ถูกคัดค้านเป็นสมาชิกให้ออกเสียงโดยลงคะแนนลับ

ข้อ ๑๖ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกสามัญ โดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตาม ให้มีหนังสือแจ้งไปให้ผู้ยื่นทราบโดยเร็ว คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าถึงที่สุด

ข้อ ๑๗ สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ไปเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๔) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกตามข้อ ๑๓

(๕) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๑๐๓ (๕)

(๖) ศาลมีคำสั่งให้ยุบเลิกพรรค

ข้อ ๑๘ การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามข้อ ๑๗(๕) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับเท่านั้น

แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พรรคมีมติ คัดค้านว่า มติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม

ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตาม มาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตาม มาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของ พรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

ให้หัวหน้าพรรคส่งรายงานหรือเอกสารเกี่ยวกับการมีมติไปยังประธานรัฐสภา และนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พรรคมีมติ

ข้อ ๑๙ การลาออกจากสมาชิกภาพขอให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์และสมาชิกสมทบ ยื่นหนังสือเป็นหลักฐานต่อ เลขาธิการพรรคและมีผลเมื่อหัวหน้าพรรคลงนามรับใบลาออก

(๒) สมาชิกสามัญ ยื่นใบลาออกต่อสำนักงานใหญ่ของพรรคและมีผล เมื่อเจ้าหน้าที่สำนักงานใหญ่พรรคได้ลงเลขรับหนังสือแล้ว

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๐ สมาชิกพรรคมีสิทธิดังต่อไปนี้

(๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค

(๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรค ให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนาม ของพรรคในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ

(๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงานหรือกรรมการสาขาพรรค กรรมการหรืออนุกรรมการในคณะต่างๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนที่ปรึกษาพรรค

(๔) สิทธิอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นกรณีไป

(๕) สมาชิกที่จะได้รับสิทธิดังกล่าว ย่อมมีคุณสมบัติเหล่านี้คือ

(๕.๑) สามารถอธิบายอุดมคติ นโยบาย และข้อบังคับของพรรค ให้ประชาชนเข้าใจ และยินดีเข้าร่วมเป็นสมาชิกพรรคเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ

(๕.๒) เป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาขัดแย้งหรือบกพร่อง จนได้รับการตำหนิจากคณะกรรมการบริหารพรรคและหรือจากสมาชิกพรรคทั่วไป

(๕.๓) เป็นผู้ที่เสียสละและพากเพียรในการปฏิบัติตนตามอุดมคติของพรรค จนปรากฏผลตามความมุ่งหมายของพรรค

(๕.๔) มีคุณสมบัติอื่นๆ เช่นทางวิชาการ หรือประสบการณ์ที่เป็นผลสำเร็จและมีความพร้อมต่อการปฏิบัติงาน

(๖) ถ้าสมาชิกพรรคในสัดส่วนดังต่อไปนี้

(๖.๑) สมาชิกพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้น มีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด หรือ

(๖.๒) กรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรค หรือ

(๖.๓) สมาชิกสามัญทั่วไปของพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคน เห็นว่า มติหรือข้อบังคับพรรคในเรื่องใดจะขัดต่อสถานะและการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตามรัฐธรรมนูญหรือขัดหรือแย้งกับหลักการพื้นฐาน

แห่งการปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีสิทธิร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า มติหรือข้อบังคับดังกล่าวขัดหรือแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองในระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มติหรือข้อบังคับนั้นเป็นอันยกเลิกไป

ข้อ ๒๑ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรค และให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรคด้วยจิตสำนึก ในอุดมคติของพรรค ในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน

(๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกกระดับ และให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจและบริสุทธิ์ใจ เพื่อความก้าวหน้าของพรรค

(๓) ยึดมั่นและปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับของพรรคโดยเคร่งครัด

(๔) ต้องชำระค่าบำรุงตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิก

ข้อ ๒๒ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรคมีดังนี้

(๑) พรรคจะจัดการส่งเสริมสถานภาพของสมาชิกพรรค ให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีพของตนเองและครอบครัว

(๒) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจัง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมือง และเข้าสู่การบริหารประเทศเพื่อความเจริญและสันติสุขของประชาชนชาวไทย

(๓) พรรคจะช่วยสนับสนุนส่งเสริมเพื่อเพิ่มคุณภาพแห่งชีวิตให้แก่สมาชิกพรรค ด้วยการให้ความรู้ในวิชาชีพต่างๆ ตามความเหมาะสมและตามฐานานุกรบ

(๔) พรรคมีหน้าที่รับเรื่องราวร้องทุกข์และให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกพรรคที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมครอบงำกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๕) พรรคจะส่งเสริมและให้การอบรม เพื่อพัฒนาคุณภาพบุคคลให้ดียิ่งขึ้น

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๒๓ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไป อันจะส่งผลให้การปกครองในระบอบประชาธิปไตยบนวิถีทางระบบรัฐสภาอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นต่อปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้มีการกำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไป ดังต่อไปนี้

(๑) พรรคจะจัดเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชาชีพเพื่อฝึกอบรมให้แก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

(๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมเพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไป เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองให้มากยิ่งขึ้น

(๓) พระราชจะส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันในรูปของชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิการจัดการ ดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่นตลอดจน ปลุกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) พระราชจะส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในแต่ละสาขาวิชาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคโดย สม่ำเสมอ

(๕) พระราชจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง หรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง โดยผ่านสื่อมวลชนอย่างน้อยปีละสามครั้ง

(๖) พระราชจักส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปเข้าชมหรือเข้าฟัง การอภิปรายหรือบรรยายทางการเมือง

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๕ เพื่อให้สมาชิกพรรคร่วมกันสร้างพรรคสันติภาพให้เป็นพรรคการเมือง ที่มีคุณภาพเป็นที่ศรัทธา และไว้วางใจของปวงชนชาวไทยโดยทั่วหน้ากัน จึงกำหนด วินัยที่เป็นข้อปฏิบัติอันควรและไม่ควรไว้ต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรคทุกระดับต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรคและไม่ฝ่าฝืน คัดระเบียบข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหาร รวมทั้งคำสั่งและประกาศ ของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรคไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อบุคคลอื่นโดยขัดต่อกฎหมายของรัฐ

(๓) สมาชิกพรรคต้องไม่ปกปิดความผิดและไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรคที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงของพรรค ทั้งนี้ต้องรีบแจ้งให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(๔) สมาชิกพรรคต้องไม่โจมตีหรือวิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกันหรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหาย

(๕) สมาชิกพรรคต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐ หรือผิดศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคลและวงการทั่วไป

(๖) ผู้ปฏิบัติงานพรรคไม่พึงนำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดต่อบุคคลอื่นแม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๗) ในการดำเนินงานในรัฐสภา สมาชิกจะต้องปฏิบัติตามมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

ข้อ ๒๕ เพื่อเป็นการสร้างเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมืองและทำให้การเมืองมีคุณธรรม จริยธรรม สมาชิกพรรคควรยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณการเมืองดังต่อไปนี้

(๑) มีความสำนึกในการเทิดทูนสถาบันชาติ-ศาสนา-พระมหากษัตริย์

(๒) มีการประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรม จริยธรรม และอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย

(๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในเอกสารนโยบายและข้อบังคับของพรรค

(๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ด้วยการเชิญชวนบุคคลอื่นเข้าเป็นสมาชิกพรรค

(๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงใจ

(๖) ยอมรับการปรับปรุงตัวเอง เพื่อก่อให้เกิดความสามัคคีและประสิทธิภาพของพรรค

(๗) ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองที่ดีของบ้านเมือง

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรคและที่ปรึกษาพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๖ ให้มีกรรมการคณะหนึ่ง เป็นคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรคโดยเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปี บริบูรณ์ในที่ประชุมใหญ่ จำนวนไม่น้อยกว่าสามสิบห้าคนแต่ไม่เกินสี่สิบห้าคน ประกอบด้วย

(๑) หัวหน้าพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค (ไม่น้อยกว่าสามคน)

(๓) เลขานุการพรรค

(๔) รองเลขานุการพรรค (ไม่น้อยกว่าสามคน)

(๕) เற்றுญกพรรค

(๖) โฉมกพรรค

(๗) กรรมการอื่นๆ

ข้อ ๒๗ ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับดังนี้

(๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคน

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๒๖ พรรคหนึ่ง

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่างๆ ต่อที่ประชุมใหญ่โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสมและการเสียสละให้กับพรรค จำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดตาม (๒)

ในกรณีจำนวนกึ่งหนึ่งดังกล่าวข้างต้นเป็นจำนวนที่มีเศษ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควร ให้เป็นกรรมการบริหารพรรคเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาอนุมัติ

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิกเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่ที่ประชุมใหญ่กำหนด

ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่างๆ โดยทั่วถึงกัน

ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้ แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๘ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีหรือจนกว่าจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ ซึ่งจะจัดให้มีขึ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไป

ข้อ ๒๙ กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดจากสมาชิกภาพ
- (๔) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) จงใจหรือเจตนาละเลยการแสดงรายการบัญชีทรัพย์สิน-หนี้สินต่อทางราชการ

(๖) ขาดการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคสามครั้งติดต่อกัน

(๗) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ขององค์ประชุมให้ออก

(๘) เมื่อมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ตาม ข้อ ๒๘

(๙) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออกให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงทั้งคณะ

(๑๐) ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด ถือว่าหมดสภาพทั้งคณะรวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารว่างลง ตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่ง ที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทน จนครบวาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่งหัวหน้าพรรคตาม (๑) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่ เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง เว้นแต่อายุตำแหน่งหัวหน้าพรรคเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ในกรณีตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลงตาม (๒) (๕) (๑๐) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทนและให้มีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่ เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารชุดใหม่ภายในสามสิบวัน

หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะหรือครบวาระ และนอกเหนือจากที่กำหนดในข้างต้น ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะยอมรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการพรรคชุดใหม่

ข้อ ๓๐ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และมติของที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่างๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นตามนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค

(๓) กำหนดวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรค เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกสภาท้องถิ่นตลอดจนการณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

(๔) พิจารณาจัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในส่วนของพรรคและของผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคโดยไม่เกินวงเงินที่คณะกรรมการเลือกตั้งหรือนายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด ดังนี้

(๔.๑) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อโดยจัดสรรเป็นจำนวนรวมซึ่งพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคยื่นเสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๔.๒) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง โดยจัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคเป็นรายบุคคล

(๕) ควบคุมไม่ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินกว่าวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง

(๖) ดำเนินการและปฏิบัติการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการจัดการต่างๆ ของพรรค

คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงานและคณะอนุกรรมการต่างๆ
ของพรรค

(๘) อนุมัติและขุดเลิกการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๙) อำนาจการต่างๆ และกระทำการหรือสั่งการใดๆ เพื่อให้การดำเนินงาน
ของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๑๐) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงาน
กิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๑) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่างๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สิน
หรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(๑๒) พิจารณารับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรคและพิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๑๓) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจกรรมต่างๆ ของพรรค
และคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๑๔) จัดตั้งแผนกต่างๆ ของพรรคตามสมควร เพื่อดำเนินการตามนโยบาย
ของพรรคและให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือ
ชั่วคราว

(๑๕) แต่งตั้งหรือถอดถอนนายทะเบียนของพรรค ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่
พรรค รองโฆษกพรรค ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่
พรรคหรือตำแหน่งอื่นตามที่เห็นสมควร

(๑๖) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรค
ปฏิบัติ

(๑๗) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อ
กฎหมายและกฎระเบียบข้อบังคับของพรรค

ข้อ ๓๑ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรค

(๑.๑) เป็นผู้แทนของพรรคตามกฎหมาย และเป็นผู้รับผิดชอบ
ในกิจกรรมทั้งปวงของพรรค

(๑.๒) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นผู้เรียกประชุม
คณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(๑.๓) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะ
กรรมการบริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรค ตลอดจนดำเนินการ
ประชุมใหญ่พรรค

(๑.๔) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและเป็นประธานของที่ประชุมตลอดจนเป็น
ผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว

(๑.๕) เป็นผู้ลงนามประกาศนโยบายของพรรค ข้อบังคับพรรค กฎ
ระเบียบมติพรรคและคำสั่งพรรค

(๑.๖) มีสิทธิยับยั้งมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค
คณะกรรมการบริหารของพรรคหรือคณะกรรมการอื่น ๆ เพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณี
ที่มีความจำเป็น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามวัน ซึ่งหากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่า
มติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(๑.๗) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจ
ปฏิบัติการในนามของพรรคได้โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่า
กึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่าการ
ดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(๑.๘) อำนาจอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการพรรค

(๓.๑) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายและให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรคหรือรองหัวหน้าพรรคในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(๓.๒) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๓.๓) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและที่ประชุมใหญ่พรรค

(๓.๔) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค

(๔) รองเลขานุการพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ ตามที่เลขานุการพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๕) เภรัญญิก มีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ - รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สินหนี้สินและงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๖) โฆษกพรรค มีหน้าที่

(๖.๑) แลกงมตติที่ประชุมของพรรค และแถลงกิจการต่างๆ ของพรรค

(๖.๒) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๗) กรรมการอื่นๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

ส่วนที่ ๒

คณะที่ปรึกษาพรรค

ข้อ ๓๒ ให้มีประธานที่ปรึกษาพรรค และคณะที่ปรึกษาพรรคขึ้นมากคณะหนึ่ง มีจำนวนตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะเห็นสมควร คณะที่ปรึกษาพรรคนี้ ประกอบด้วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคผู้อาวุโสของพรรค ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีประสบการณ์ในสาขาวิชาต่างๆ และผู้มีอุปการคุณสนับสนุนทางด้านกิจกรรมแก่พรรค

ข้อ ๓๓ คณะที่ปรึกษาพรรคมีอายุอยู่ในตำแหน่งตามวาระเช่นเดียวกับ คณะกรรมการบริหารพรรคเว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๔ คณะที่ปรึกษาพรรคมีหน้าที่ดังนี้

(๑) คณะที่ปรึกษาพรรคจะได้รับเชิญให้เข้าร่วมประชุมร่วมกับคณะกรรมการบริหารพรรค แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ จะได้รับการร้องขอจากที่ประชุม

(๒) คณะที่ปรึกษาพรรคเสนอแนวความคิดเห็นต่อหัวหน้าพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคได้ทุกโอกาส

(๓) การเสนอความคิดเห็นหรือการให้คำปรึกษาใดๆ เป็นการกระทำเพื่อ อุดมการณ์และให้บรรลุนโยบายแห่งพรรค

(๔) คณะที่ปรึกษาพรรคจะจัดให้มีการประชุมหาหรือภายในพรรคย่อมกระทำได้ ภายใต้การสนับสนุนจากพรรค โดยหัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรคจะต้องได้รับทราบด้วย

หมวด ๘

องค์ปฏิบัติงานของพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะผู้บริหารพรรค

ข้อ ๓๕ คณะผู้บริหารพรรค

(๑) ให้คณะผู้บริหารพรรคเป็นองค์กรหลักในการดำเนินกิจกรรมของพรรค เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดและตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) หัวหน้าพรรคแต่งตั้งคณะผู้บริหารพรรคจากกรรมการบริหารพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคมีจำนวนไม่เกินสิบห้าคนประกอบด้วย

(๒.๑) หัวหน้าพรรค

(๒.๒) รองหัวหน้าพรรค

(๒.๓) เลขานุการพรรค

(๒.๔) รองเลขานุการพรรค

(๒.๕) กรรมการอื่นๆ

ทั้งนี้ หัวหน้าพรรคอาจเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลและตำแหน่งได้ตามความเหมาะสม แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

(๓) คณะผู้บริหารพรรคมีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๖ คณะผู้บริหารพรรคมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เป็นองค์กรหลักในการทำงานประจำในนามของคณะกรรมการบริหารพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๒) ควบคุมและกำกับดูแลให้กิจกรรมต่างๆ ของพรรคได้ดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ทั้งงานประจำและมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

(๓) เสนอรายงานในปัญหาทั้งปวงต่อคณะกรรมการบริหารพรรค เพื่อดำเนินการต่อไป

(๔) ประสานงานกับสมาชิกพรรค กลุ่มการเมือง หรือองค์กรทางการเมืองต่างๆ

(๕) ออกระเบียบและกำหนดแนวทางการบริหารงานของพรรคตลอดจนวางระเบียบด้านการคลังและทรัพย์สินของพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๓๗ ให้มีคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรคในด้าน เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง สังคม วัฒนธรรม การทหาร การต่างประเทศ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม คณะกรรมการแต่ละฝ่ายอาจแยกย่อยเป็นฝ่ายต่างๆ ตามความเหมาะสมและให้สอดคล้องกับโครงสร้างของรัฐและระเบียบการบริหารราชการแผ่นดิน

ข้อ ๓๘ การจัดตั้งคณะกรรมการบริหารพรรค

(๑) ให้คณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค

(๒) คณะกรรมาธิการแต่ละคณะประกอบด้วย ประธานคณะกรรมาธิการ รองประธานไม่เกินสามคนและเลขานุการหนึ่งคน นอกจากนั้นแต่ละคณะอาจจัดหา ผู้ปฏิบัติงานเพิ่มเติมได้อีกตามความเหมาะสม

(๓) คณะกรรมาธิการฝ่ายต่างๆ มีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะ กรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๕ คณะกรรมาธิการฝ่ายต่างๆ ของพรรคมีหน้าที่ดังนี้

(๑) ศึกษาและพิจารณาปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นและพร้อมที่จะบรรยายสรุป ข้อศึกษาและข้อพิจารณานั้นๆ ต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) ศึกษาและพิจารณาตลอดจนติดตามการบริหารราชการแผ่นดินของ รัฐบาลและเตรียมการในการเสนอข้อคิดเห็นนั้น ต่อคณะกรรมการบริหารพรรค และ ต่อสาธารณชนหรือต่อรัฐสภาและรัฐบาลตามโอกาสและความเหมาะสม

(๓) เป็นองค์กรจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้แก่สมาชิกและสาธารณชน ในนามของพรรค

ข้อ ๔๐ เอกสารข้อความที่เกิดจากคณะกรรมาธิการของพรรค ให้ถือเป็น สิทธิของพรรค ผู้ใดจะนำไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว โดยมีได้รับการยินยอมจากพรรคแล้ว ย่อมผิดวินัยของพรรคอย่างร้ายแรง

ส่วนที่ ๓

คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค

ข้อ ๔๑ คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคแต่งตั้งโดยคณะกรรมการบริหารพรรค

ประธานคณะกรรมการเป็นผู้เลือกกรรมการตามความจำเป็นและเหมาะสมแก่สภาวะและขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคมีอายุอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๔๒ ให้คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคมีหน้าที่ดังนี้

(๑) พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ กระทั่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคก่อนเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค สภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภา

(๒) ประสานงานกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรครวมทั้งประสานงานต่าง ๆ ในกิจการด้านรัฐสภา ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) รวบรวมเอกสารต่าง ๆ จากรัฐสภาเพื่อการศึกษาและติดตามบทบาทของรัฐสภาให้ทันกับสถานการณ์ทางการเมือง

ส่วนที่ ๔

สำนักงานใหญ่พรรค

ข้อ ๔๓ สำนักงานใหญ่พรรคเป็นศูนย์กลางในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของพรรคอยู่ในการกำกับดูแลของเลขาธิการพรรคโดยมีผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรคและผู้ช่วยสามคน เป็นผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๔๔ สำนักงานใหญ่พรรคประกอบด้วยหน่วยงานดังนี้

๔๔.๑ ฝ่ายบริหารมีหน้าที่รับผิดชอบดังนี้

(๑) การเงินและบัญชี

(๑.๑) จัดทำงบประมาณประจำปีของพรรค

(๑.๒) จัดกิจกรรมหาทุน

(๑.๓) จัดทำบัญชีรับจ่ายเงินของพรรค

(๑.๔) จัดทำงบการเงินตาม พระราชบัญญัติประกอบ

รัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) งานประชาสัมพันธ์

(๒.๑) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์สร้างภาพพจน์ที่ดี

ของพรรค

(๒.๒) เสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างมวลสมาชิก

(๒.๓) รับเรื่องราวร้องทุกข์และติดตามผล

(๒.๔) จัดทำแผนประชาสัมพันธ์พรรคทั้งในยามปกติ

และในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

(๓) งานธุรการ

(๓.๑) บริการในการจัดพิมพ์ รับ - ส่งเอกสาร

(๓.๒) อำนวยความสะดวกในกิจการประชุมพรรค

(๓.๓) จัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน

(๓.๔) ดูแลความสะอาดเรียบร้อยและความปลอดภัย

ของสำนักงาน

๔๔.๒ ฝ่ายการเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบดังนี้

(๑) งานสมาชิก

(๑.๑) รับสมาชิก ทำบัตร จัดเก็บทะเบียนประวัติ

(๑.๒) การจัดตั้งสาขาพรรคหรือองค์กรเสริมสร้าง

พรรค

(๒) งานกิจการสภา

(๒.๑) รวบรวมเรื่องจากการประชุมสภา ฯ รัฐสภา

และ กรรมการ

(๒.๒) ติดตามวาระการประชุมสภาฯ รัฐสภาและ
ผลการประชุมสภาหรือรัฐสภา

(๒.๓) จัดทำเอกสารกับคณะกรรมการของ
พรรคและกรรมการรัฐสภาของพรรค

(๓) งานประสาน

(๓.๑) ประสานงานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
กรรมการบริหารพรรค ผู้บริหารพรรค กรรมการของพรรค กรรมการต่างๆ
ตลอดจนสมาชิกพรรค

(๓.๒) เตรียมเอกสารต่างๆ เพื่อตอบได้ใน
ประเด็นที่เกี่ยวข้อง

๔๕.๓ ฝ่ายวิชาการมีหน้าที่รับผิดชอบดังนี้

(๑) งานนโยบายและแผน

(๑.๑) จัดการประชุมสัมมนาทุกระดับของพรรค

(๑.๒) จัดทำบันทึกและรายงานการประชุม

(๑.๓) ประสานส่วนราชการและพรรคการเมืองอื่นๆ

ตลอดจนองค์กรเอกชน

(๑.๔) จัดทำแผนงบประมาณ เพื่อสนับสนุนการ

พัฒนาท้องถิ่น

(๒) งานกฎหมาย

(๒.๑) ร่างกฎหมาย ญัตติ หรือกระทู้

(๒.๒) ติดตามการดำเนินการยกร่างกฎหมายต่างๆ

(๒.๓) งานบริการด้านกฎหมาย

(๒.๔) ให้คำแนะนำทางกฎหมาย

(๓) งานข้อมูล

(๓.๑) เตรียมข้อมูลอภิปรายให้สมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร กรรมการบริหารพรรค ผู้บริหารพรรค กรรมการิการของพรรค กรรมการต่างๆ
ตลอดจนสมาชิกพรรค

(๓.๒) จัดทำเอกสารวิชาการต่างๆ

(๓.๓) จัดเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของรัฐและ
ภาคเอกชน

(๓.๔) จัดงานห้องสมุดการเมือง

(๓.๕) จัดระบบบริการข้อมูลแก่ สมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎร สมาชิกพรรคและประชาชนโดยทั่วไปด้วยความรวดเร็ว

หน่วยงานดังกล่าวข้างต้น เลขาธิการพรรคอาจเสนอให้มีการเปลี่ยนแปลง
หรือเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็นของงานที่เข้ามาสู่พรรค โดยความเห็นชอบของ
คณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๕

สำนักงานสาขาพรรค

ข้อ ๔๕ ให้มีสำนักงานสาขาพรรคเป็นหน่วยงานในการปฏิบัติงานต่างๆ ของ
พรรคในท้องที่ที่พรรคได้จัดตั้งสาขาพรรค โดยอยู่ในการกำกับดูแลของหัวหน้าสำนักงาน
สาขาพรรค ตามความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๔๖ สำนักงานสาขาพรรค มีหน้าที่ความรับผิดชอบดังนี้

(๑) งานการเงินและบัญชี

(๑.๑) จัดทำบัญชีรับจ่ายของสาขาพรรค

(๑.๒) จัดทำงบประมาณประจำปีของสาขาพรรค

(๑.๓) จัดทำงบการเงินตามพระราชบัญญัติประกอบ

รัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) งานประชาสัมพันธ์

(๒.๑) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจการของสาขาพรรคและให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชนในท้องถิ่น

(๒.๒) รับเรื่องราวร้องทุกข์และติดตามผล

(๒.๓) จัดทำโครงการและแผนงานในการดำเนินกิจการของสาขาพรรค

(๓) งานสมาชิก

(๓.๑) รับสมัครสมาชิกพรรคเพื่อจัดส่งให้สำนักงานใหญ่พรรคดำเนินการต่อไป

(๓.๒) จัดทำทะเบียนสมาชิกพรรคในท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(๓.๓) ประสานงานกับสำนักงานใหญ่พรรคและสมาชิกพรรคเพื่อดำเนินการกิจกรรมของพรรค

(๔) งานธุรการ

(๔.๑) จัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน

(๔.๒) ดูแลความสะอาดเรียบร้อยและความปลอดภัยของสำนักงาน

(๔.๓) บริการจัดพิมพ์ รับ - ส่งเอกสาร

หมวด ๕

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง
เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๔๗ ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไป ในแต่ละครั้งให้
คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไป จำนวน
ไม่น้อยกว่าห้าคน เพื่อทำหน้าที่คัดเลือกสมาชิกพรรคที่เหมาะสมและมีคุณสมบัติ
ถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบ
บัญชีรายชื่อ และแบบแบ่งเขตเลือกตั้งให้ครบตามจำนวนที่กฎหมายได้กำหนดไว้

ข้อ ๔๘ ในการพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรคเพื่อส่งลงสมัครรับเลือกตั้ง
เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรค ทั้งแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขต
เลือกตั้งโดยมีหลักเกณฑ์และวิธีการดังนี้

(๑) ให้สำนักงานใหญ่พรรค มีหน้าที่ในการรับสมัครสมาชิกพรรคผู้ประสงค์
ที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งในแบบบัญชีรายชื่อหรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเพื่อเสนอต่อ
คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือก

(๒) ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไป พิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรค
ซึ่งเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย มีความรู้ ความสามารถเพื่อส่งเข้า
สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรค

ข้อ ๔๙ การตัดสินใจของคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปที่คัดเลือก
บุคคลลงสมัครรับเลือกตั้งให้ถือเป็นที่สุด เว้นแต่คณะกรรมการบริหารพรรคจะได้มีมติ
เป็นอย่างอื่นก็ให้ถือเอาตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติ

ข้อ ๕๐ สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๕๑ ในการเลือกตั้งคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้คณะกรรมการสาขาพรรคประจำเขตหรือท้องที่ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคที่ได้รับเลือกตั้งในท้องถิ่นเป็นผู้พิจารณา แล้วแจ้งให้คณะกรรมการบริหารพรรคได้รับทราบและพิจารณาต่อไป ในกรณีที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่มีการจัดตั้งสาขาพรรคในท้องถิ่นนั้น ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบ

หมวด ๑๐

การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาและสมาชิกสภาท้องถิ่น

ข้อ ๕๒ ภายหลังจากเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้ง ให้หัวหน้าพรรคเรียกประชุมบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคในโอกาสแรกที่สามารถกระทำได้ก่อนเปิดประชุมรัฐสภาครั้งแรก เพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงานด้านรัฐสภา

ข้อ ๕๓ การเสนอหรือรับรองร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ หรือการเสนอกระทู้เรื่องใดๆ ที่ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค ตลอดจนการอภิปรายการลงมติในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภาให้เป็นไปตามมติซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติไว้